

1 Δεκεμβρίου, 1989

[ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΥΠΡΑΙΟΠΟΥΛΟΣ,

Αιτητής,

v.

ΑΡΧΗΣ ΑΔΕΙΩΝ,

Καθ' ης η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 681/86)

Ακυρωτική απόφαση — Επανεξέταση θέματος από Διοίκηση — Αρχές, που διέπουν το θέμα — Η διοίκηση, επανεξετάζουσα την υπόθεση — Οφείλει να εφαρμόσει το πραγματικό και νομικό καθεστώς, που ισχύει κατά το χρόνο της εκδόσεως της ακυρωθείσας απόφασης.

5

Ακυρωτική απόφαση — Αρμοδιότητα οργάνου, που θα επανεξετάσει την υπόθεση — Τροχαία μεταφορά — Ιεραρχική προσφυγή στον Υπουργό Συγκοινωνιών και Έργων — Ακύρωση αποφάσεως Υπουργού — Επανεξέταση από την Αρχή Αδειών — Λόγος ακυρώσεώς — Η επανεξέταση έπρεπε να γίνει από τον ίδιο τον Υπουργό — Ο Περί Ρυθμίσεως της Τροχαίας Μεταφοράς Νόμος 9/82, όπως τροποποιήθηκε από το Νόμο 84/84, Άρθρα 4 και επιφύλαξη του Άρθρου 6.

10

Η Αρχή Αδειών απέρριψε αίτηση του αιτούντος για άδεια οδικής χρήσεως του αστικού λεωφορείου του για συγκεκριμένη διαδρομή από το ξενοδοχείο Αμαθούς στη Λεμεσό στη Δημοτική Αγορά Λεμεσού.

15

Ο Υπουργός Συγκοινωνιών και Έργων που ήταν τότε ο αρμόδιος να εκδικάσει την ιεραρχική προσφυγή, απεδέχθη την προσφυγή και διέταξε την Αρχή Αδειών να εκδώσει την άδεια.

20

Η απόφαση του Υπουργού ακυρώθηκε από το Ανώτατο Δικαστήριο μετά από Αίτηση Ακυρώσεως ενδιαφερομένων προσώπων. Μετά την

ακύρωση το αίτημα του αιτούντος επανεξετάστηκε από την Αρχή Αδειών, με βάση το πραγματικό καθεστώς, που ίσχυε κατά το χρόνο της εκδόσεως της ακυρωτικής αποφάσεως.

Οι δύο λόγοι ακυρώσεως της αποφάσεως αυτής, επί των οποίων στήριχτηκε το Ανώτατο Δικαστήριο, ακυρώνοντας την επίδικη απόφαση, εμφανίζονται σαφώς από τις πιο πάνω Περιληπτικές Σημειώσεις, σε συνδυασμό με τη σύντομη πιο πάνω περίληψη των γεγονότων.

Η επίδικη απόφαση ακυρώνεται χωρίς διαταγή για έξοδα. 10

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Efstathios Kyriacou & Sons Ltd. and Another v. Republic (1985) 3 C.L.R. 1976, 15

Kypreopoulos v. Licensing Authority (1986) 3 C.L.R. 717,

Republic v. Safirides (1985) 3 C.L.R. 163. 20

Προσφυγή.

Προσφυγή εναντίον της απόφασης της Αρχής Αδειών με την οποία απέρριψε την αίτηση του αιτητή για άδεια οδικής χρήσης του αστικού λεωφορείου του D.S.408 για τη διαδρομή Ξενοδοχείου Αμαθούς-Δημοτική Αγορά Λεμεσού.

Ο αιτητής παρουσιάσθη Αυτοπροσώπως. 30

Μ. Τσιάππα (κα), Δικηγόρος της Δημοκρατίας Β', για την Καθ' ης η αίτηση.

Μ. Τσαγγαρίδης για Τ. Παπαδόπουλο, για το Ενδιαφερόμενο μέρος. 35

ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ, Δ.: Ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. Στην υπόθεση αυτή ο αιτητής ζητά από το Δικαστήριο "Δήλωσιν του Δικαστηρίου ότι η πράξις και η απόφασις της Αρχής Αδειών να απορρίψη 'την αίτησιν του αιτητού ημ. 24.3.86 διά της οποίας ούτος εξήτει άδειαν οδικής χρήσεως του αστικού λεωφορείου του DS408 διά την διαδρομήν Ξενοδ. Αμαθούς - Δημοτική

Αγορά Λεμεσού' την οποίαν η Αρχή εκοινοποίησεν εις τον αιτητή διά της επιστολής της ημ. 15.10.86 είναι άκυρος και εστερημένη οιουδήποτε νομικού αποτελέσματος."

- 5 Το ιστορικό της υπόθεσης αυτής ξεκινά από το 1977 και νομίζω ότι πρέπει να αναφερθώ σ' αυτό.

10 Ο αιτητής ήταν ιδιοκτήτης του λεωφορείου υπ' αρ. Εγγραφής Q845, το οποίο είχε άδεια μεταφοράς μαθητών από τον Άγιο Τύχωνα στη Γερμασόγεια. Το λεωφορείο αυτό ο αιτητής το αντικατάστησε με το υπ' αρ. Εγγραφής DS408 και την 1.7.77 του παραχωρήθηκε άδεια μεταφοράς μαθητών στην ίδια διαδρομή νοουμένου ότι το λεωφορείο αυτό θα κυκλοφορούσε μόνο γι' αυτό το σκοπό και ενόσω θα υπήρχε σύμβαση μεταξύ του αιτητή και των γονιών των μαθητών.

20 Στις 10.8.77, ο αιτητής υπέβαλε αίτηση για άδεια για τη διαδρομή Αμαθούς - Δημοτική Αγορά Λεμεσού με το λεωφορείο του DS408. Εν τω μεταξύ όμως, η εταιρεία Ευστάθιος Κυριάκου & Υιοί Λτδ., και ο κ. Τάκης Μιχαήλ, ιδιοκτήτης των λεωφορείων HV992 και EE373 που ήταν αδειούχα για μεταφορά επιβατών στις διαδρομές Μουτταγιάκα - Λεμεσός και Άγιος Τύχωνας - Λεμεσός, υπέβαλαν αίτηση για επέκταση των δρομολογίων του ούτως ώστε να καλύπτουν και την περιοχή Αμαθούνας και κατά τη συνεδρία της στις 18.10.77 η Αρχή Αδειών ενέκρινε τις αιτήσεις τους για επέκταση των δρομολογίων τους και απέρριψε εκείνη του αιτητή για έκδοση νέας άδειας στη διαδρομή αυτή. Ο αιτητής καταχώρησε ιεραρχική προσφυγή στον Υπουργό Συγκοινωνιών & Έργων εναντίον της 25 απόφασης αυτής της Αρχής Αδειών, αυτός δε, με την απόφασή του που εξέδωσε στις 6.3.78, έδωσε εντολή στην Αρχή Αδειών να εκδώσει στον αιτητή την αιτηθείσα άδεια.

35 Η εταιρεία Ευστάθιος Κυριάκου & Υιοί Λτδ. και ο κ. Τάκης Μιχαήλ, που είχαν άδειες μεταφοράς επιβατών στην ίδια περιοχή, καταχώρησαν στο Ανώτατο Δικαστήριο την προσφυγή υπ' αρ. 252/78 εναντίον της απόφασης του Υπουργού. Η απόφαση αυτή του Υπουργού ακυρώθηκε στις 14.6.85 από το Ανώτατο Δικαστήριο για το λόγο ότι ο Υπουργός δεν είχε κάνει τη δέουσα έρευνα αφού τον ίδιο χρόνο είχε δώσει οδηγίες 40 στην κοινοπραξία Αστικών Λεωφορείων Λεμεσού να αυξήσει τα δρομολογία της στην περιοχή αυτή, ούτως ώστε να εξυπη-

ρετούνται πλήρως οι ανάγκες της. Η απόφαση αυτή βρίσκεται δημοσιευμένη στη σελ. 976 των Αποφάσεων του Ανωτάτου Δικαστηρίου του 1985 με τον τίτλο *Efstathios Kyriacou & Sons Ltd. and Another v. Republic*. Η απόφαση αυτή εφεσιβλήθηκε από τον αιτητή αλλά στις 18.3.86 η έφεση αποσύρθηκε από το δικηγόρο του μετά που η δικηγόρος των εφεσιβλήτων δήλωσε πως η αρμόδια Αρχή αναλάμβανε υποχρέωση να επανεξετάσει την ιεραρχική προσφυγή του αιτητή (ίδε Παράρτημα 22 στην Ένσταση).

5

Η Αρχή Αδειών, στη συνεδρία της στις 20.8.85, συμμορφούμενη με την πιο πάνω απόφαση του Ανωτάτου Δικαστηρίου, ακύρωσε την άδεια του λεωφορείου του αιτητή. Σαν αποτέλεσμα, ο αιτητής καταχώρησε την προσφυγή Αρ. 768/85 εναντίον της ακύρωσης της άδειάς του από την Αρχή Αδειών. Το Ανώτατο Δικαστήριο, στην απόφαση του ημερομηνίας 18.3.86, απέρριψε την προσφυγή του αιτητή για το λόγο ότι η ακύρωση της άδειας από την Αρχή Αδειών δεν ήταν στη συγκεκριμένη περίπτωση εκτελεστική πράξη (ίδε *Kypreopoulos v. The Licensing Authority* (1986) 3 C.L.R. 717).

10

15

20

Μετά την απόσυρση της έφεσης στην υπόθεση *Efstathios Kyriacou & Sons Ltd. and Another v. The Republic* (πιο πάνω) οι δικηγόροι του αιτητή απέστειλαν στο Διευθυντή του Τμήματος Οδικών Μεταφορών την πιο κάτω επιστολή, ημερ. 24.3.86, που το περιεχόμενό της λέγει:

25

“Έχομεν εντολήν του πελάτου μας κ. Χαράλαμπου Κυπριαίπουλου ιδιοκτήτου του Λεωφορείου DS408 ν’ αναφερθώμεν εις το εκκρεμές θέμα της άδειας κυκλοφορίας του ως άνω οχήματος του και ν’ αναφερθώμεν:

30

(α) Εις την προσφυγήν του 768/85 η οποία άνκαι απερρίφθη διά διαδικαστικούς λόγους (καθ’ ότι η προσβαλλομένη πράξις δεν ήτο εκτελεστική) εις την ουσίαν το Δικαστήριο εύρεν ότι η Αρχή Αδειών ακυρώνοντας την άδειαν κυκλοφορίας του πελάτου μας ενήργησεν υπό περιστάσεις ισοδυναμούσας προς κατάχρησιν ή υπέρβασιν εξουσίας καθ’ ότι η απόφασις της δεν ευσταθεί.

35

40

(β) Εις την Αναθεωρητικήν Έφεσιν 509 εναντίον της απόφασεως του Δικαστού του Ανωτ. Δικαστηρίου κ. Λούη

5 Λοΐζου, όπου κατόπιν δηλώσεως του εκπροσώπου του Υπουργού Συγκοινωνιών & Έργων ότι δέχεται επανεξέταση της αποφάσεως της υποθέσεως του αιτητού υπό του αρμοδίου οργάνου υπό το φως της αποφάσεως του Δικαστηρίου, η έφεσις απεσύρθη.

10 Και να σας πληροφορήσωμεν ότι με πλήρη επιφύλαξιν των δικαιωμάτων του πελάτου μας και διά να δείξη την καλήν του πίστιν ούτος εξαιτείται όπως:

Ενταχθή ως μέτοχος εις την Εταιρείαν Αστικών Λεωφορείων Λεμεσού υπό τους εξής όρους:

15 (α) Καταστή ιδιοκτήτης δύο μετοχών.

(β) Εργάζεται ως οδηγός υπό τους αυτούς όρους ως και οι λοιποί οδηγοί της Εταιρείας ως προς την μισθοδοσίαν κλπ.

20 (γ) Εργάζεται εις το δρομολόγιον το οποίον ηκολούθη προηγουμένως.

25 2. Δεδομένου ότι ο πελάτης μας όστις είναι πατήρ 8 τέκνων και στερείται άλλης περιουσίας καθ' ότι μετεβίβασε ολόκληρη την περιουσίαν του εις την σύζυγον του και τα τέκνα του, αι δε προθεσμίαι διά τας άνω δύο υποθέσεις ελπνέουν εις σύντομον χρονικόν διάστημα, παρακαλείσθε όπως απαντήσετε εις το αίτημα του πελάτου μας εντός 15 ημερών το αργότερον."

30 Στην επιστολή των δικηγόρων του αιτητή οι καθ' ων η αίτησις απάντησαν στις 15.10.86 με επιστολή το περιεχόμενο της οποίας αντιγράφω ως έχει:

35 "Επιθυμώ να αναφερθώ στην αίτησή σας ημερ. 24.3.86, με την οποία ζητάτε να σας χορηγηθεί άδεια οδικής χρήσης αστικού λεωφορείου για το όχημα DS408 στην διαδρομή Ξενοδοχείο Αμαθούς - Δημοτική Αγορά Λεμεσού, και να σας πληροφορήσω πως η Αρχή Αδειών στη συνεδρία της
40 ημερ. 30.9.86, εξέτασε την αίτησή σας και την απόρριψε αφού έλαβε υπόψη:

- (α) το νομικό και πραγματικό καθεστώς το οποίο ίσχυε κατά το χρόνο της ακυρωθείσης πράξης,
- (β) τις παραστάσεις των ενδιαφερομένων και των δικηγόρων τους, 5
- (γ) την έκθεση του Επαρχιακού Ελεγκτή Μεταφορών Λεμεσού ημερ. 11.6.1986, και
- (δ) όλα τα σχετικά στοιχεία του φακέλου. 10

Δικαιούσθε, σύμφωνα με το άρθρο 4Α του περί Ρύθμισης της Τροχαίας Μεταφοράς Νόμου 84 του 1984 να καταθέσετε μέσα σε είκοσι μέρες από την ημέρα που σας κοινοποιήθηκε η απόφαση αυτή προσφυγή στον Πρόεδρο της Αναθεωρητικής Αρχής Αδειών. Ειδικό έντυπο μπορείτε να προμηθευτείτε από τα κατά τόπους Γραφεία του Τμήματος Οδικών Μεταφορών.” 15

Έχοντας υπόψη μου -

- (α) τις πρόνοιες του Περί Ρυθμίσεως της Τροχαίας Μεταφοράς Νόμου 9/82, όπως αυτός τροποποιήθηκε από το Νόμο 84/84 και πιο συγκεκριμένα το Άρθρο 4 του τροποποιητικού αυτού νόμου με το οποίο καθιερύεται Αναθεωρητική Αρχή Αδειών, και 20
- (β) τις πρόνοιες της επιφύλαξης του άρθρου 6 με την οποία ο Υπουργός κέκτηται “εξουσία να εκδώσει απόφασιν επί εκκρεμουσών προσφυγών εν σχέσει προς τας οποίας η ακρόασις συνεπληρώθη προ της ενάρξεως της ισχύος του παρόντος Νόμου”, 25

βρίσκω ότι η Αρχή Αδειών (ιεραρχικά κατώτερο όργανο) δεν ήταν το αρμόδιο όργανο να επανεξετάσει την προσφυγή/αίτηση του αιτητή γιατί η απόφαση που λήφθηκε προς όφελός του και που ακυρώθηκε από το Ανώτατο Δικαστήριο ήταν απόφαση του οργάνου που ήταν αρμόδιο να εξετάζει ιεραρχικές προσφυγές. 35

Η Αρχή Αδειών επανεξετάζοντας την αίτηση του αιτητή έλαβε υπόψη το νομικό και πραγματικό καθεστώς που ίσχυε κατά το χρόνο που το Δικαστήριο ακύρωσε την απόφαση του 40

Υπουργού και όχι το νομικό και πραγματικό καθεστώς που ίσχυε κατά το χρόνο που πάρθηκε η ακυρωθείσα απόφαση (βλέπε *The Republic v. Safirides* (1985) 3 C.L.R. 163 στη σελ. 170).

5

Για τους πιο πάνω λόγους βρίσκω πως η προσβαλλόμενη απόφαση πρέπει να ακυρωθεί αλλά δεν κάμνω καμιά διαταγή για έξοδα. —

10

Η επίδικη απόφαση ακυρώνεται χωρίς έξοδα.